

І.М.Колодій

СЛАБКА ФОРМА НЕРІВНОСТІ ХАРНАКА
ДЛЯ НЕВІД'ЄМНИХ УЗАГАЛЬНЕНИХ РОЗВ'ЯЗКІВ
ПАРАБОЛІЧНИХ РІВНЯНЬ З ВИРОДЖЕННЯМ

Ця праця тісно пов'язана з попередньою [1]. Позначимо через $v(x, t)$ ту із функцій $1 \pm \frac{u}{M}$ у праці [1], яка не менша одиниці на множині, міра якої не менша $\frac{1}{2} \text{mes } Q(r)$. Легко бачити, що функція $v(x, t)$ є узагальненим розв'язком рівняння

$$v_t - \text{div } \tilde{A}(x, t, v_x) = \tilde{B}(x, t, v_x) \quad /1/$$

за умов

$$\begin{aligned} \tilde{A}(x, t, v_x) v_x &\geq a_1 \sum_{i=1}^n \lambda_i(x, t) |v_{x_i}|^2 - \tilde{g}(x, t), \\ |\tilde{A}(x, t, v_x)| &\leq a_2 \sum_{i=1}^n \mu_i(x, t) |v_{x_i}| + \tilde{e}(x, t), \\ |\tilde{B}(x, t, v_x)| &\leq \sum_{i=1}^n \beta_i(x, t) |v_{x_i}| + F(x, t), \end{aligned} \quad /2/$$

$$\tilde{g} = M \tilde{g}_0, \quad \tilde{e} = M \tilde{e}_0, \quad F = M \tilde{f}_0,$$

$$\tilde{A}(x, t, v_x) = M^{-1}(\pm \hat{A}(x, t, \pm M v_x)), \quad \tilde{B}(x, t, v_x) = M^{-1}(\pm \hat{B}(x, t, \pm M v_x)),$$

де функції $\tilde{g}_0, \tilde{e}_0, \tilde{f}_0, \hat{A}, \hat{B}$ із праці [1].

Узагальнений розв'язок розуміють у сенсі інтегральної тотожності

$$\iint_{Q(r)} (\varphi v_t + \tilde{A} \varphi_x - \tilde{B} \varphi) dx dt = 0 \quad /3/$$

/означення узагальненого розв'язку у праці [2] /.

Теорема I. Нехай функція $v(x, t)$, що не менша одиниці на множині, міра якої не менша $\frac{1}{2} \text{mes } Q(r)$, є узагальненим розв'язком рівняння /1/ за умов /2/ в циліндрі $Q(r)$, де $0 < r < M$, $r^2 < C$, причому C – достатньо мале /означення констант γ і

$\mathcal{M}$ див. у [1] /. Тоді в деякому циліндрі $Q(\delta r)$, $\delta \in (0,1)$ функція $v(x,t) > \varepsilon > 0$, $\varepsilon = \varepsilon(n, a_1, a_2, M_0, M_1, M_2) \in (0,1)$

Спочатку доведемо лему. Лема I. Нехай числа $\beta \in (\frac{1}{2}, 1)$ і $\omega \in (0, \frac{1}{2})$ пов'язані співвідношенням $\frac{1}{2(1-\omega)\beta^n} = \frac{2}{3}$. Тоді існує число $h = h(n, a_1, a_2, M_0, M_1)$, таке, що коли позначити множину $\{x \in K(\beta r) : v(x,t) \geq h\} = N_t$, то для майже всіх $t \in (-\omega r^2, 0)$

$$\text{mes } N_t \geq \frac{1}{4} \text{mes } K(\beta r).$$

Доведення. Позначимо $\mu(t) = \text{mes } \{x \in K(r) : v(x,t) \geq 1\}$. Повторивши міркування праці [3], одержимо, що існує таке число $\tau \in (-\tau^2, -\omega r^2)$, при якому $v(x,\tau)$ визначена майже всюди в $K(r)$ і

$$\mu(\tau) \geq (\frac{1}{2} - \omega) \frac{\text{mes } K(r)}{1 - \omega}. \quad /5/$$

Підставимо у /3/ функцію $\varphi(x,t) = \eta^2 F(v) \chi(t; \tau, \theta)$, де $\chi(t; \tau, \theta)$ - характеристична функція інтервалу (τ, θ) , $\theta \in (-\omega r^2, 0)$, $\eta = \prod_{i=1}^n \eta_{\beta r, (1-\beta)r}(1/x_i)$ / див. [3] /. $W = F(v) = Z(v+h)$, а функція $Z(v)$ із леми [4, с. 57]. Тоді одержуємо

$$\int_{K(r)} \eta^2 F(v) dx + \int_{\tau}^{\theta} \int_{K(r)} (\eta^2 F''(v) \tilde{A} v_x + 2\eta F'(v) \eta_x \tilde{A} - \eta^2 F'(v) \tilde{B}) dx dt = 0.$$

Враховуючи властивості функції $F(v)$, умови /2/ і нерівності

Дунга та Гельдера, дістаємо, що для майже всіх $\theta \in (-\omega r^2, 0)$ має

$$\begin{aligned} \int_{K(r)} \eta^2 w(\theta, x) dx + \frac{a_1}{2} \int_{\tau}^{\theta} \int_{K(r)} \eta^2 \sum_{i=1}^n \lambda_i(x,t) |\eta_{x_i}|^2 dx dt &\leq C \left(\int_{\tau}^{\theta} \int_{K(r)} |\eta_x|^2 \sum_{i=1}^n \frac{\mu_i^2(x,t)}{\lambda_i(x,t)} dx dt + \right. \\ &+ \int_{\tau}^{\theta} \int_{K(r)} \eta^2 \sum_{i=1}^n \frac{\beta_i^2(x,t)}{\lambda_i(x,t)} dx dt + \int_{\tau}^{\theta} \int_{K(r)} \eta^2 \frac{g_0(x,t)}{M^2 h^2} dx dt + \int_{\tau}^{\theta} \int_{K(r)} \eta^2 \frac{1}{M^2 h^2} \sum_{i=1}^n \frac{\ell_0^2(x,t)}{\mu_i(x,t)} dx dt + \\ &+ \int_{\tau}^{\theta} \int_{K(r)} \eta^2 \frac{f_0(x,t)}{M h} dx dt + \int_{K(r)} \eta^2 w(x,\tau) dx \leq C \tau^{\frac{1}{2}} \left(\tau^{-2} \int_{\tau}^{\theta} \left(\int_{K(r)} \sum_{i=1}^n \frac{\mu_i^2(x,t)}{\lambda_i(x,t)} dx \right)^{\frac{p}{2}} dt \right)^{\frac{1}{2}} + \end{aligned}$$

$$+ \tau^{4\gamma} \left(\int_{Q(\tau)} \left(\int \left(\sum_{i=1}^n \frac{\beta_i^2(x,t)}{\lambda_i(x,t)} \right)^p dx \right)^{\frac{q}{p}} dt \right)^{\frac{1}{q}} + \frac{\tau^{\frac{p}{2}}}{h} \cdot \frac{\tau^{\frac{p}{2}}}{M} \tau^{\frac{5}{2}\gamma} \left(\int_{Q(\tau)} \left(\int f_0^p(x,t) dx \right)^{\frac{q}{p}} dt \right)^{\frac{1}{q}} +$$

$$+ \left(\frac{\tau^{\frac{p}{2}}}{h} \cdot \frac{\tau^{\frac{p}{2}}}{M} \right)^2 \tau^{\frac{p}{2}} \left(\int_{Q(\tau)} \left(\int \left(g_0(x,t) + \sum_{i=1}^n \frac{\ell_i^2(x,t)}{\mu_i(x,t)} \right)^p dx \right)^{\frac{q}{p}} dt \right)^{\frac{1}{q}} + \int_{K(\tau)} w(x,\tau) dx. \quad /6/$$

Звідси при достатньо малому τ / зауважимо, що вибір h робимо незалежно від τ / випливає

$$\int_{K(\tau)} \eta^2 w(x,\tau) dx \leq C \operatorname{mes} K(\beta\tau) + \int_{K(\tau)} w(x,\tau) dx. \quad /7/$$

З цієї нерівності, як і в працях [3, 4], одержимо

$$\operatorname{mes}(K(\beta\tau) \setminus N_0) \leq \left(\frac{C}{Z(2h)} + \frac{2}{3} \frac{Z(h)}{Z(2h)} \right) \operatorname{mes} K(\beta\tau).$$

Враховуючи властивості функції $Z(h)$, оберемо h настільки малим, щоб

$$\operatorname{mes}(K(\beta\tau) \setminus N_0) \leq \frac{3}{4} \operatorname{mes} K(\beta\tau).$$

Зауважимо, що вибір h зроблено незалежно від τ . З останньої нерівності випливає оцінка /4/. Лема I доведена.

Доведемо тепер теорему I. Підставимо в інтегральну тотожність /3/ функцію $\varphi(x,t) = \eta^2 \Psi(v) \chi(t; \tau, \varepsilon)$, де $z = \Psi(v) = Z\left(\frac{v+\varepsilon}{h}\right)$,

$\varepsilon > 0$ оберемо далі. Тоді так само, як і для функції

$w(x,t) = F(v) = Z(v+h)$, введемо нерівність

$$\int_{K(\tau)} \eta^2 \varphi(x,t) dx + \int_{\tau}^{\tau+h} \int_{K(\tau)} \eta^2 \sum_{i=1}^n \lambda_i(x,t) / z_{x_i}^p dx dt \leq C \tau^n \left(\tau^3 \left(\tau^{-n} \int_{Q(\tau)} \left(\sum_{i=1}^n \frac{\mu_i^2}{\lambda_i} \right)^p dx \right)^{\frac{q}{p}} dt \right)^{\frac{1}{q}} +$$

$$+ \tau^{4\gamma} \left(\int_{Q(\tau)} \left(\int \left(\sum_{i=1}^n \frac{\beta_i^2(x,t)}{\lambda_i(x,t)} \right)^p dx \right)^{\frac{q}{p}} dt \right)^{\frac{1}{q}} + \frac{\tau^{\frac{p}{2}}}{\varepsilon} \cdot \frac{\tau^{\frac{p}{2}}}{M} \tau^{\frac{5}{2}\gamma} \left(\int_{Q(\tau)} \left(\int f_0^p(x,t) dx \right)^{\frac{q}{p}} dt \right)^{\frac{1}{q}} +$$

$$+ \left(\frac{\tau^{\frac{1}{2}}}{\varepsilon} \frac{\tau^{\frac{1}{2}}}{h} \right)^{\frac{1}{2}} \left(\int_0^{\tau} \left(\int_{Q(\tau)} \left(g_0(x,t) + \sum_{i=1}^n \frac{\ell_i^{\nu}(x,t)}{\mu_i(x,t)} \right) dx \right)^{\frac{2}{p}} dt \right)^{\frac{1}{2}} + Z\left(\frac{\varepsilon}{h}\right).$$

Спрямуємо δ до нуля. При достатньо малому τ /зауважимо, що ε виберемо незалежно від τ / одержуємо

$$\int_0^{\tau} \int \sum_{i=1}^n \lambda_i(x,t) |Z_{x_i}|^2 dx dt \leq C \left(1 + Z\left(\frac{\varepsilon}{h}\right) \right) \tau^{\frac{1}{2}}. \quad /8/$$

Приймаємо $\delta = \frac{1}{2} \min(\beta, \sqrt{\omega})$. За теоремою 2.1 праці [2] і лемою 2 праці [1] записуємо

$$\forall t \in Q(\delta\tau) \max_{N_t} Z^2 \leq C(\|Z\|_{2kp', 2kq', Q(2\delta\tau)}^{2p} + 1) \leq C(\varepsilon_0 \|Z\|_{2, \infty, Q(2\delta\tau)}^{2p} + 1) + C\left(\frac{1}{\varepsilon_0}\right) \left(\tau^{\frac{1}{2}} \rho^{\frac{1}{2}}(\delta\tau) \sum_{i=1}^n \|\lambda_i^{\frac{1}{2}} Z_{x_i}\|_{2, 2, Q(2\delta\tau)}^2 + (\tau^{\frac{1}{2}} \int_0^{\tau} \int Z^2 dx) dt + 1 \right). \quad /9/$$

Об'єднаємо оцінки /8/, /9/, врахувавши, що $Z = 0$ для майже всіх $t \in (-\omega\tau^{\frac{1}{2}}, 0)$ на множині N_t . Тоді дістаємо

$$\forall t \in Q(\delta\tau) \max_{N_t} Z^2 \leq \varepsilon_1 Z^2\left(\frac{\varepsilon}{h}\right) + C\left(\frac{1}{\varepsilon_1}\right) \left(1 + Z\left(\frac{\varepsilon}{h}\right) \right), \quad \varepsilon_1 = C \cdot \varepsilon_0.$$

Виберемо $\varepsilon_1 = \frac{1}{2} \frac{Z^2\left(\frac{2\varepsilon}{h}\right)}{Z^2\left(\frac{\varepsilon}{h}\right)}$. Тоді

$$\forall t \in Q(\delta\tau) \max_{N_t} Z^2 \leq \frac{1}{2} Z^2\left(\frac{2\varepsilon}{h}\right) + C\left(\frac{1}{\varepsilon_1}\right) \left(1 + Z\left(\frac{\varepsilon}{h}\right) \right). \quad /10/$$

Візьмемо тепер $\delta > 0$ настільки малим, щоб

$$Z^2\left(\frac{2\varepsilon}{h}\right) > \frac{1}{2} Z^2\left(\frac{2\varepsilon}{h}\right) + C\left(\frac{1}{\varepsilon_1}\right) \left(1 + Z\left(\frac{\varepsilon}{h}\right) \right). \quad /11/$$

Це можна зробити, враховуючи, що $Z(v) \sim -\ln v$ при $v \rightarrow +0$.

Зауважимо, що вибір ε зроблено незалежно від τ . Покажемо, що $v \geq \varepsilon$ в $Q(\delta\tau)$. Справді, бо в протилежному разі, зважаючи на монотонність функції $Z(v)$ й оцінки /10/,

$$Z^2\left(\frac{2\varepsilon}{h}\right) \leq Z^2\left(\frac{v+\varepsilon}{h}\right) = Z^2(x,t) \leq \frac{1}{2} Z^2\left(\frac{2\varepsilon}{h}\right) + C\left(\frac{1}{\varepsilon_1}\right) \left(1 + Z\left(\frac{\varepsilon}{h}\right) \right),$$

що суперечить /11/. Теорема I доведена.

Список літератури: 1. Колодій І.М. Нерівність за Гельдером узагальнених розв'язків параболічних рівнянь дивергентного виду з виродженням. - У цьому ж Віснику. 2. Кружков С.Н., Колодій І.М. Априорні оцінки і нерівність Харнака для обобщених рішень вироджаних квазілинейних параболічних рівнянь. - Сибірський математический журнал, 1977, т.18, № 3. 3. Кружков С.Н. Априорні оцінки і деякі властивості рішень еліптичних і параболічних рівнянь. - Математический збірник, 1964, т.65 /107/, № 4. 4. Кружков С.Н. Нелинейные уравнения с частными производными. Ч. I. М., 1969.

Стаття надійшла в редколегію 30.12.80

УДК 517.512.2

Б.В.Ковальчук

ПРО АБСОЛЮТНУ ЗБІЖНІСТЬ РЯДІВ ФУР'Є S^p

МАЙЖЕ ПЕРІОДИЧНИХ МАТРИЦЬ

Нехай $F(x) = [f_{jk}(x)] (-\infty < x < \infty) \in S^p$ - майже періодична /м.п./ матриця ($p > 1$) з рядом Фур'є

$$F(x) \sim \sum_n A_n e^{i\lambda_n x}$$
 де $\{\lambda_n\}$ - спектр матриці $F(x)$; $A_n = A_{\lambda_n} = M\{F(x)e^{-i\lambda_n x}\}^{-1/1/}$ її матричні коефіцієнти Фур'є [4].

Е.А.Бредихіна [1] знайшла достатні умови абсолютної збіжності рядів Фур'є м.п. функцій у термінах найліпших наближень.

Ми вивчаємо аналогічні питання для класу S^2 - м.п. матриць. При цьому для доведення достатніх умов абсолютної збіжності рядів Фур'є S^2 - м.п. матриць опираємось на результати праці [1].

Відомо [2], що для $F(x) \in S^2$ виконується рівність Парсеваля

$$\|F\|^2 = \sum \|A_{\lambda_n}\|^2 \quad /2/$$

Позначимо $P_{\lambda}^{(2)} \in S^2$ і $Q_{\lambda}^{(2)} \in S^2$ - класи матриць, спектри яких